

4) Den omständigheten att en medlemsstat, i vilken en tilltalad har dömts genom en lagakraftvunnen dom enligt nationell rätt, enligt rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, kan utfärda en europeisk arresteringsorder med syftet att den personen skall gripas och bli föremål för verkställighet, påverkar inte tolkningen av begreppet "verkställighet" i den mening som avses i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

(¹) EUT C 257, 15.10.2005.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Darmstadt – Tyskland) – Derin Ismail mot Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Mål C-325/05) (¹)

(Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Artikel 59 i tilläggsprotokollet — Artiklarna 6, 7 och 14 i associeringsrådets beslut 1/80 — Rätt att utöva valfri avlönad verksamhet enligt artikel 7 första stycket andra strecksatsen — Den därav naturligt följande uppehållsrätten — Turkisk medborgare över 21 år som inte längre är beroende av sina föräldrar för sin försörjning — Fällande domar i brottmål — Villkor för att förlora förvärvade rättigheter — Fråga om förenlighet med den regel enligt vilken Republiken Turkiet inte kan ges en mer förmånlig behandling än den som gäller mellan medlemsstaterna)

(2007/C 235/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ismail Derin

Motpart: Landkreis Darmstadt-Dieburg

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgericht Darmstadt – Tolkning av artikel 7 första stycket andra strecksatsen i associeringsrådets beslut nr 1/80 mellan EEG och Turkiet, och av artikel 59 i tilläggsprotokollet avseende den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, undertecknat den 23 november 1970 (EGT L 293, s. 4) – Ingen förlust av rätten till fritt tillträde till varje avlönad verksamhet eller av uppehållsrätten som en följd därav, för en turkisk

medborgare som rest in på det nationella territoriet i familjeför- eningssyfte, vilken numera fyllt 21 år och inte längre försörjs av sina föräldrar – Förmånligare behandling än den som medbor- gare i medlemsstater åtnjuter

Domslut

En turkisk medborgare, vilken som barn har tillåtits resa in till en medlemsstat enligt bestämmelserna om familjeåterförening och som har förvärvat rätten att fritt utöva valfri avlönad verksamhet enligt artikel 7 första stycket andra strecksatsen i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, antagen av det associeringsråd som inrättades genom avtalet om associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskaperna och Turkiet, förlorar den uppe- hållsrätt som är en naturlig följd av nämnda rätt att utöva verksamhet endast i två fall, nämligen

— i de fall som föreskrivs i artikel 14.1 i detta beslut, eller

— om han utan legitima skäl lämnar den berörda medlemsstaten under avsevärd tid,

oberoende av om han har fyllt 21 år, om han inte längre är beroende av sina föräldrar för sin försörjning utan lever ett självständigt liv i den aktuella medlemsstaten och om han inte stått till arbetsmarknadens förfogande under flera år på grund av att han genom dom som inte är villkorlig har ådömts ett fängelsestraff av motsvarande längd. En sådan tolkning är inte oförenlig med kraven i artikel 59 i tilläggsprotokollet, undertecknat den 23 november 1970 i Bryssel, som ingåtts, godkänts och bekräftats i gemenskapens namn genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972.

(¹) EUT C 281, 12.11.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 juli 2007 – Industrias Químicas del Vallés, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-326/05 P) (¹)

(Överklagande — Beslut att inte uppta metalaxyl i bilaga 1 till direktiv 91/414/EEG — Återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne — Missuppfattning av bevisning — Uppenbart oriktig bedömning)

(2007/C 235/08)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Industrias Químicas del Vallés, SA (ombud: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas och J. Sabater Marotias, abogados)

Övriga part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty och S. Pardo Quintillán)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2005 i mål T-158/03, Industrias Químicas del Vallés mot kommissionen, varigenom förstainstansrätten ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/308/EG av den 2 maj 2003 om att inte uppta metalaxyl i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verk-samma ämne (EUT L 113, s. 8)

Domslut

- 1) Förstainstansrättens dom av den 28 juni 2005 i mål T-158/03, Industrias Químicas del Vallés mot kommissionen, upphävs.
- 2) Kommissionens beslut 2003/308/EG av den 2 maj 2003 om att inte uppta metalaxyl i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännande för växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna i förevarande instans och i första instans, inbegripet kostnaderna för de interimistiska förfarandena i domstolen och i förstainstansrätten.

(¹) EUT C 271, 29.10.2005.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 juli 2007 (begäran om förhandsavgörande av Hof van Cassatie van Belgë, Belgien) – Brottmål mot Norma Kraaijenbrink

(Mål C-367/05) (¹)

(Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet — Artikel 54 — Principen "ne bis in idem" — Begreppet "samma gärning" — Skilda gärningar — Åtal i två avtals-slutande stater — Gärningar täckta av samma uppsåt)

(2007/C 235/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van Belgë

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Norma Kraaijenbrink.

Saken

Tolkning av artikel 54 jämte artikel 71 i Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 2000, s. 19) – Principen ne bis in idem – Olika gärningar som täcks av samma uppsåt vilka följaktligen juridiskt sett utgör en och samma gärning – Fråga om det rör sig om samma gärning i den mening som avses i artikel 54 – Efter det att dom meddelats i en medlemsstat upptäcks andra gärningar som begåtts samtidigt som de gärningar för vilka påföljd utdömts och som omfattas av samma brottsliga uppsåt – Rätt att utdöma påföljd i en annat stat för dessa ytterligare gärningar – Fråga huruvida påföljder som redan utdömts i den första staten skall beaktas?

Domslut

Artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, som undertecknades i Schengen (Luxemburg) den 19 juni 1990, skall tolkas på följande sätt:

— Det kriterium som är relevant för tillämpningen av nämnda artikel är huruvida de konkreta gärningarna är identiska i den meningen att de utgör en helhet av omständigheter som är ouppslutligt förbundna med varandra, oberoende av gärningarnas rättsliga kvalificering eller det rättsliga intresse som skyddas.

— Skilda gärningar som bland annat består i dels att i en avtals-slutande stat inneha penningbelopp som härrör från narkotikahandel, dels att på växelkontor belägna i en annan avtalslutande stat växla penningbelopp som härrör från sådan handel, skall inte anses utgöra "samma gärning", i den mening som avses i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, enbart med anledning av att den behöriga nationella domstolen finner att de nämnda gärningarna täcks av samma uppsåt.

— Det ankommer på den nämnda nationella domstolen att bedöma huruvida det är möjligt att det, med beaktande av det ovannämnda relevanta kriteriet, är fråga om "samma gärning" i den mening som avses i artikel 54 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, med avseende på i vilken utsträckning de faktiska omständigheter som skall jämföras var identiska eller relaterade med varandra.

(¹) EUT C 48, 25.2.2007.